

Underveis – adventsmeditasjoner

Hvis jeg var en av de vise i verden,
hvis jeg forstod meg på stjerner,
planeter og kometer,

og jeg fikk se en ny stjerne på himmelen,

da ville jeg ha bøydd meg i undring,
brutt opp og reist av gårde for å lete.
Lete etter hva?

Etter makten som lar stjerner bli til
i mørket.

UNDERVEGS

Årets adventshefte frå Diakonhjemmet har temaet «Undervegs». Kanskje eit slete ord, men i denne samanhengen handler det om at vi vert med på vismennenes reise gjennom tida, på leiting etter makta som lar stjerner bli til i mørket – og lysets evne til forvandling.

Det vert ei reise meir full av undring enn bastante svar, ei reise der ein stoggar ved det som veks, ved det som lever, ved menneske som elsker. Men når vi kjem fram til stallen, og vi trur at reisa er over, då ser vi at det er her reisa tar til – ei reise du og eg er ein del av.

Diakonhjemmet feirer dette året at vi har vore undervegs i 125 år. Vi har invitert både diakonar utdanna ved Diakonhjemmet og personar som arbeider ved Diakonhjemmet og i andre diakonale samanhenger, til å undra seg saman med oss over alt det som møter oss medan vi er undervegs – undervegs mot noko vi aldri veit heilt kva vert. Kunstnaren Olga Grimsmo Nilsen har illustrert heftet og kommunikasjonssjef Sindre Skeie har skrive rammeforteljinga.

Farisearen Saulus var undervegs til Damaskus for å forfylgje dei kristne der. Men då han var på veg og nærma seg Damaskus, stråla det brått eit lys frå himmelen omkring han (Apg 9,3). Han kom med makt og rett tru, røynsla hans vart at krafta finst i det svake – i dag kjenner vi han som misjonæren Paulus. Historia gjentar seg, berre vi tar oss tid til å lytte, sjå og tenkja etter.

I ei tid der så mykje er i endring, der menneske i naud strøymer til oss, la oss ta tid til å undrast over det å få vera undervegs.

Signa adventstid!

Idar Magne Holme

forstandar / adm. direktør, Diakonhjemmet

Først ville jeg lete blant alt som vokser og gror,
jeg ville ha lært meg å dyrke epler
og nøtter og tomater
og prøvd å forstå kraften
som lar det lille frøet bli et mektig tre.

Men selv om jeg lærte meg alt
om planters vekst og modning,
ville jeg likevel ikke ha funnet kraften til å gro
i alt som gror.

UNDRINGEN OVER AT NOE VOKSER OG GROR

Jeg liker å tenke på at vi alle kan sammenlignes med blomster eller trær.

Slik som trærne har vi våre egne farger, vårt eget uttrykk og ulike egenskaper, og gjennom livet preges vi av vær og vind. Vi er alle avhengige av å få næring, både vann, lys og varme, slik at vi kan vokse, blomstre og gi frukt.

Å jobbe på et sykehjem handler om å gi næring til livet. Hver dag vanner de ansatte litt. Dette gir røttene næring. I røttene ligger livshistorien til den unike gamle: Gode minner, hvem vi er, historier som fremdeles kan deles.

Vi som jobber på sykehjemmet, har til oppgave å gi lys til det som har hatt betydning gjennom livet for dem som bor der, og å møte dem med smil og varme, slik at de fremdeles kan kjenne gode øyeblikk.

Og dette gir oss ansatte også næring. Vi har gode møter og opplever å ha en jobb som gir mening. Vi er ganske heldige, vi som får være med på både å vanne, være lys og gi varme i den aller siste delen av menneskers fargerike liv.

Olaug Vibe,
kvalitetsansvarlig, Diakonhjemmet Sagenehjemmet

UNDRINGA OVER AT NOKO LEVER

Noko skjedde i dag.

Eg var umotivert og trøytt. Men heilt uventa kom to personar innom jobben min. Dei hadde med seg blomar til kollegaen min og meg, som ein takk fordi vi hadde vore venlege mot dei. Det gjorde meg så glad og lett. Seinare, på dugnaden i blokka, snakka eg med alle. Vi avslutta med halalpizza-fest i vaskekjellaren, det myldra av små og store. Eg tenkte: Bli det vakrare? Og det blei det – to av damene blei med meg rett frå dugnaden og innom volleyballtrening på Fjell skole!

Ho eine er 60-åring og kom rett frå familiebesøk i Punjab. Ho andre er også indisk, jobbar i helsevesenet her og kjenner ingen. Volleyballdamene trengte fleire på banen, så vi fekk spele alle tre. Resultatet er at begge skal tilbake på neste trening! Og at begge kjem på middag til meg neste onsdag.

Ho yngste sa: – Dette er første gangen jeg er glad her i Norge.

Signe Myklebust,
diakon i Fjell og Strømsgodset kyrkjelydar, Drammen

Så ville jeg ha lett blant alle skapninger
som lever og sanser og føler,
jeg ville ha forsket på hva som får tusenvis av stær
til å danse i flokk på himmelen
og hvordan laksen finner hjem igjen til fjordene
etter å ha krysset Atlanterhavet.

Men om jeg så fant formlene som forklarer
hvordan en sommerfugl tar form i en puppe,
ville jeg fortsatt ikke ha funnet viljen
til å leve i alt som lever.

Så ville jeg ha lett etter samfunn
hvor folk bor fredelig sammen,
der menneskene tar vare på hverandre
og myndighetene bruker makten sin
til å gi omsorg og skape trygghet.

Men selv om jeg hadde funnet et slikt samfunn,
ville jeg fortsatt ikke ha funnet kraften
som gjør at mennesker kan elske,
ikke bare venner, men også sine fiender.

UNDRINGEN OVER AT MENNESKER KAN ELSKE

I mørket roper hun.
– Jeg orker ikke mer!
Hun gjorde bare det hun trodde var forventet av henne.
De gode tingene.
Den gode nestekjærligheten.

Stilhet.
Ro, mer ro.

Jesus-barnet ramler ned i krybben hvert år.
Støy og mas.
Epidemi av ensomhet.
Hvorfor ble det slik?

Stillhet.
Ro, mer ro.

Frøene spirer om våren etter en vinter med hvile.
Lyset skinner i mørket.
Det svir i øynene.
Det ble ikke slik hun trodde.

For å elske andre må man først lære å elske seg selv.

Svanhild Enstad,
diakon i Ellingsrud og Furuset menighet

LETE I DET LAVE

jeg har alltid vært redd for tordenrøsten fra skyen
brannen i tornebusken
dommen som skiller til venstre og til høyre
jeg har vært redd de store ordene:
herre, hellig, konge, allmakt
alle ordene som gjør liten
jeg har sett mye opp
leita i feil retning
gått motsatt vei

men her er en som er lavere enn meg
uansett hvor dypt jeg kneler

barnet er fortsatt mindre

jeg måtte se ned for å finne

Jarl Bøhler,
sykehusprest, Diakonhjemmet Sykehus

Så en dag ville reisen min ha ledet meg
bort fra mylderet i byen, bort fra motorveiene,
og jeg ville ha fulgt stiene frem til en liten landsby.
Til slutt ville jeg finne en stall.

Der, i et av dyrenes spisetrau,
ville jeg finne makten som lar stjerner
bli til i mørket, kraften til å gro i alt som gror,
viljen til å leve i alt som lever
og kraften som gjør at mennesker elsker.

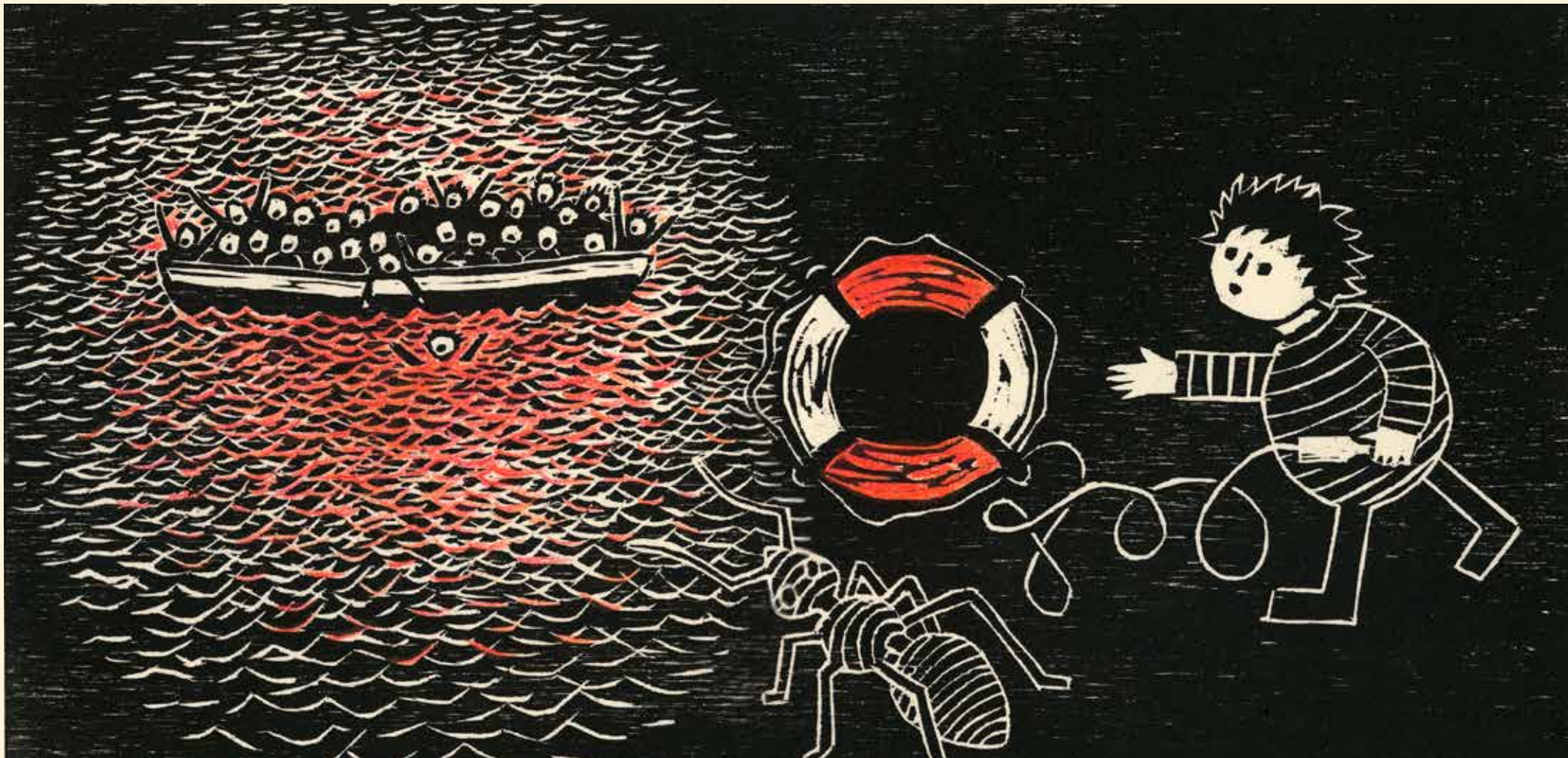
Så ville jeg falle på kne for det vergeløse barnet.

Da Jesus var født i Betlehem i Judea, på den tiden Herodes var konge, kom noen vismenn fra Østen til Jerusalem og spurte: «Hvor er jødenes konge som nå er født? Vi har sett stjernen hans gå opp, og vi er kommet for å hylle ham.» Da kong Herodes hørte det, ble han svært urolig, og hele Jerusalem med ham. Han kalte sammen alle overprestene og folkets skriftlærde og spurte dem ut om hvor Messias skulle bli født. «I Betlehem i Judea», svarte de, «for slik står det skrevet hos profeten:

*Du Betlehem i Juda land
er slett ikke den ringeste av fyrstene i Juda.
For fra deg skal det komme en fyrste
som skal være hyrde for mitt folk Israel.»*

Da kalte Herodes vismennene til seg i all stillhet og spurte dem nøye ut om tiden da stjernen hadde vist seg. Så sendte han dem til Betlehem og sa: «Dra av sted og forhør dere nøye om barnet! Og når dere har funnet det, så meld fra til meg, for at også jeg kan komme og hylle det.» Da de hadde hørt kongens ord, dro de av sted. Og se, stjernen som de hadde sett gå opp, gikk foran dem inntil den ble stående over stedet der barnet var. Da de så stjernen, ble de fylt av jublende glede. De gikk inn i huset og fikk se barnet hos moren, Maria, og de falt på kne og hyllet ham. Så åpnet de skrinene sine og bar fram gaver til barnet: gull, røkelse og myrra. Men i en drøm ble de varslet om at de ikke måtte vende tilbake til Herodes, og de tok en annen vei hjem til sitt land.

Matteus 2,1-12

Akkurat idet jeg tror at reisen min er over,
forstår jeg at den nettopp har begynt.

Øynene mine er åpnet.
Jeg vet at jeg skal gi ære
til den gamle som ingen besøker.
Jeg skal være der for mennesket
som måtte flykte fra sitt hjemsted.
Jeg skal verne og beskytte det
som lever og vokser og gror.

I alt som er vergeløst,
aner jeg den makten som er størst av alle,
fordi den vokser gjennom svakhet.

Å ELSKE

Grådighet og gjerrighet. Dette er to ord som har fulgt meg etter å ha bodd noen år i Etiopia. En dag møtte jeg en tigger i Addis Abeba. Han var spedalsk og hinket fram på krykker fordi beina var ødelagt. Da han møtte meg, hadde han gått mange kilometer for å tigge nok mat til seg og familien. Han fikk noen få kroner – og la seg på kne foran meg og kysset beina mine i takknemlighet. Jeg følte situasjonen forferdelig. Takken hans var overveldende. Gaven hadde kostet meg så lite.

Mine etiopiske venner sier at om de skulle velge ett ord for å beskrive oss i nord, så måtte det være grådighet. Vi har en situasjon der vi vet at verden ikke kan tåle et slikt forbruk som det vi representerer.

Dessverre ser det ut til at de fleste av oss i vårt rike land er grådige på alt som kan kjøpes og brukes – og vi er gjerrige når det er tale om å dele. Jesus stod for det motsatte. Mitt ønske er at denne tiden skal være en tid for å reflektere over dette – og følge Jesu eksempel.

Jørn Lemvik,
generalsekretær, Digni

VISDOM OG KJÆRLIGHET

En skjeggete, tynn mann har satt seg på sin faste plass i gangen. Jeg utbryter: «Men deg kjenner jeg jo! Hei!» Mannen kikker opp, og ansiktet lyser av glede og gjenkjennelse.

Mannen har tidligere hatt et hjerneslag, og ordene kommer ikke ut. I stedet bukker han dypt og smiler. Jeg setter meg ned ved siden av han og oppdager at smilet går over i tårer. Det er tydelig at han har noe viktig på hjertet. Jeg forsøker oppmerksomt å forstå hva han vil si, men det kommer bare ut en uforståelig mumling. Etter mange forsøk rister han på hodet og feier med hånden, som om han sier: «Jeg gir opp, du kan umulig forstå meg.» Han reiser seg og går.

Jeg følger etter han. Tar med meg papir og penn og forsøker igjen. «Hva er det? Hva har skjedd?» Mannen, noe overrasket, skribler noe ned, men ordene er også her vanskelige å tyde. Jeg spør mer og gjetter meg frem. Så blir også jeg tårevåt da jeg til slutt tolker ordene: «kone» og «død». Han nikker tydelig, så kommer tårene tilbake igjen.

Jeg tar noen telefoner og får bekreftet at kona døde i går. På julaften. Jeg innser at jeg blir den første han fikk fortelle det til, og den første som kunne forstå hvorfor han var innlagt med brystsmarter når det ikke fantes noen logisk forklaring.

Maria Andreassen,
diakonisykepleier, Diakonhjemmet Sykehus

Jeg kan være den viseste av de vise,
men så lenge jeg ikke har kjærlighet,
er jeg bare støv.

Olga Grimsmo Nilsen (f. 1954 i Kristiansund) er utdannet interiørarkitekt fra SHKS. Senere spesialstudier i modelér og grafikk. Hun har hatt årlige separatutstillinger og har deltatt i mange gruppeutstillinger i Norge, Sverige, Portugal, Tsjekkia og Bulgaria. Olga bor på Flekkerøy ved Kristiansand hvor hun driver eget galleri.

Små barns tegninger er inspirasjon til bildene. Observasjoner av barn, samvær med barn og egne barndomsminner med lek, sang og eventyr, gir grunnlag for nye bilder.

«Jeg håper bildene mine rører ved noen strenger og fremkaller barnet i oss med sin åpenhet, tillit, ærlighet og sannhet.»

Er du interessert i å kjøpe noe av Olgas kunst, kan du gå inn på galleriets nettsider: www.gallerigeitodden.no

Adventsmeditasjoner ©Diakonhjemmet 2015
Prosjektansvarlig: Sindre Skeie
Prosjektkoordinator: Elisabeth Hove
Redaksjonskomite: Sindre Skeie, Aud Irene Svartvasmo og Elisabeth Nilsen Aas
Illustratør: Olga Grimsmo Nilsen
Design og dtp: **2K/DENMARK** - www.2kdenmark.com

ER DU PASIENT ELLER PÅRØRENDE VED DIAKONHJEMMET SYKEHUS OG ØNSKER NOEN Å SNAKKE MED?

Prestetjenesten på Diakonhjemmet Sykehus er døgnbemannet og nås via sykehusets hovedresepsjon, tlf: 22 45 15 00

Sykehusprestene er:

Aud Irene Svartvasmo, tlf: 22 45 48 32, e-post: aud.i.svartvasmo@diakonsyk.no

Jarl Bøhler, tlf: 22 45 15 19, e-post: jarl.bohler@diakonsyk.no

Kjersti Håland, tlf: 22 45 15 18, e-post: kjersti.haland@diakonsyk.no

Sykehusdiakon: **Liv Berit Carlsen**, tlf: 22 45 40 93, e-post: liv.berit.carlsen@diakonsyk.no

Ønsker du en samtalepartner fra et annet tros- eller livssynssamfunn eller fra Human-Etisk forbund, kan prestetjenesten formidle kontakt med «Samtalepartnere for tro og livssyn» ved Oslo universitetssykehus.

ER DU BEBOER ELLER PÅRØRENDE VED SAGENEHJEMMET OG ØNSKER NOEN Å SNAKKE MED, KONTAKT PREST ELLER DIAKON I SAGENE MENIGHET:

Prest **Knut Rygh**, tlf: 23 62 93 03, e-post: kr425@kirken.no

Diakon **Gunnel Johansson Rø**, tlf: 23 62 92 98, e-post: ir755@kirken.no

ER DU STUDENT ELLER ANSATT VED DIAKONHJEMMET HØGSKOLE OG ØNSKER NOEN Å SNAKKE MED?

Studentprest i Oslo:

Line Heiberg Ringen, tlf: 22 45 19 15, e-post: line.heiberg.ringen@diakonhjemmet.no

Studentdiakon **Elisabeth Nilsen Aas**, tlf: 22 45 19 28, e-post: nilsenaa@diakonhjemmet.no

Studenter i Sandnes kan kontakte studentpresten i SIS:

Stefan Emmerhoff, tlf: 51 83 23 88 / 901 55 074, e-post: stefan.emmerhoff@uis.no

Jubileumsutgivelser

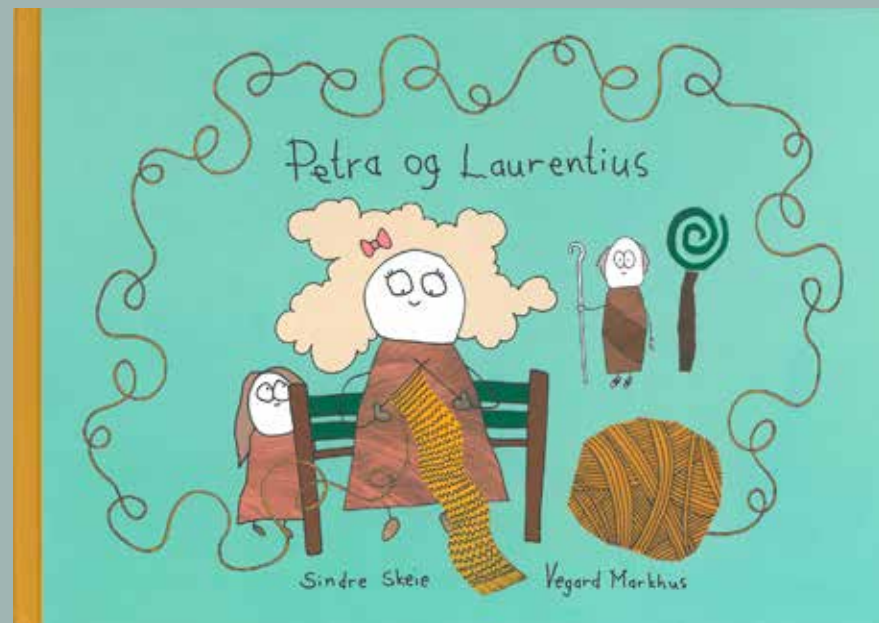
I forbindelse med 125-årsjubileet har Diakonhjemmet gitt ut to bøker.

«Bli lys» inneholder salmer og fortellinger knyttet til diakoni-definisjonens fire kjerneområder: nestekjærlighet, inkluderende fellesskap, vern om skaperverket og kamp for rettferdighet. Utgitt på Verbum forlag.

«Petra og Laurentius» er en barnebok om diakoni, laget i nært samarbeid med Diakonhjemmets to barnehager. Utgitt på IKO-forlaget.

Begge bøkene er i ordinært salg, og kan bestilles på nettbokhandler eller kjøpes for eksempel på Vivos butikker.

Diakonhjemmet

Diakonveien 14, 0370 Oslo

22 45 15 00

www.diakonhjemmet.no